

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Ustawodawczej (298.)
w dniu 23 stycznia 2019 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Pierwsze czytanie projektu uchwały w 100. rocznicę utworzenia w Polsce instytucji kurateli sądowej.

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 17)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Stanisław Gogacz)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Dzień dobry państwu.

Otwieram posiedzenie senackiej Komisji Ustawodawczej.

Rozpatrzymy punkt dotyczący uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w setną rocznicę utworzenia instytucji kurateli sądowej. Jest to pierwsze czytanie projektu uchwały.

Przedstawicielem wnioskodawców jest pan senator Ryszard Majer. Biuro Legislacyjne reprezentuje pani mecenas Iwona Kozera-Rytel.

Proszę państwa, proponuję, żebyśmy pracowali na tekście, który został już poprawiony, w którym zostały wprowadzone poprawki redakcyjne przez polonistę. Mam nadzieję, że wszyscy państwo ten tekst pobraliście. Przy składaniu podpisów chyba można było pobrać ten tekst. Jest to ten sam tekst co w druku nr 1065, ale wzbogacony o uwagi redakcyjne. Chodzi o to, żebyśmy już do tego nie wracali.

Teraz chciałbym powitać gości.

Witam serdecznie przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów, pana Grzegorza Kozere. Witam pana. Witam zastępcę przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów, pana Waldemara Salińskiego. Witam panią Renatę Cieszkę, sekretarza Krajowej Rady Kuratorów. Witam pana Krzysztofa Stasiaka z Sądu Okręgowego w Gdańsku, kuratora okręgowego. Witam pana Ryszarda Majera, senatora, który reprezentuje wnioskodawców. Witam pana Antoniego Szymańskiego, senatora, który jest jednocześnie kuratorem sądowym.

(Głos z sali: Był.)

Był. Dobrze.

I oczywiście, tak jak powiedziałem, witam Biuro Legislacyjne reprezentowane przez panią mecenas.

Teraz oddam głos przedstawicielowi wnioskodawców, panu senatorowi Majerowi.

Bardzo proszę.

Senator Ryszard Majer:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Tekst, który został skorygowany przez biuro senackie, jest w zasadzie tym, co chcieliśmy osiągnąć. Po konsultacjach z senatorem Szymańskim, który jest specjalistą

w tym zakresie, proponujemy nieco uprościć tekst w ten sposób, żeby z pierwszego akapitu usunąć część ostatniego zdania. Wtedy brzmiałoby to tak. W trzecim zdaniu, po słowach „w ten sposób doszło w Polsce do ukształtowania instytucji” jest przecinek. Ten przecinek proponujemy zastąpić kropką i na tym skończyć zdanie. Opis, który się pojawia po słowach „która początkowo zajmowała się pracą wychowawczą”, jest jak gdyby nadmiernie rozbudowany. Stwierdzamy tak po takiej dłuższej analizie.

(Głos z sali: Skreślamy czy...)

Skreślamy.

Czyli byłoby w ten sposób: doszło w Polsce do ukształtowania się instytucji kuratora.

(Głos z sali: Kurateli sądowej.)

Kurateli sądowej.

(Głos z sali: Od słów „która początkowo”...)

To skreślamy.

(Przewodniczący Stanisław Gogacz: Do których słów?)

Do końca akapitu.

Czyli to zdanie miałyby takie brzmienie: w ten sposób doszło w Polsce do ukształtowania instytucji kurateli sądowej.

(Głos z sali: Kropka.)

Kropka.

(Sygnał telefonu komórkowego)

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Przepraszam. Usprawiedliwieniem niech będzie to, że dzwonił pan marszałek. W związku z tym pozwoliłem sobie na forum komisji odebrać telefon. Proszę o wybaczenie. Proszę o kontynuowanie.

Senator Ryszard Majer:

Proponujemy usunięcie w drugim akapicie tekstu jednego zdania, które jakby zagęszcza ten tekst, mianowicie zdania drugiego: walki, które miały dramatyczny przebieg. To jest niepotrzebne. Możemy to usunąć bez naruszenia sensu.

W zdaniu czwartym jest „jednym z tych problemów”. I zamiast „tych problemów” proponujemy „jednym z nich była przestępczość”.

(Głos z sali: I skreślamy słowo „często”.)

(Przewodniczący Stanisław Gogacz: Przepraszam, w którym to jest miejscu?)

Drugi akapit, czwarte zdanie, „jednym z tych problemów”. My proponujemy „jednym z nich była przestępczość nieletnich, której wzrost był konsekwencją działań wojennych”.

(Przewodniczący Stanisław Gogacz: „Jednym z tych” zastępujemy „jednym z nich”.)

Tak. Jednym z nich była przestępczość nieletnich, której wzrost – skreślamy słowo „często” – był konsekwencją działań wojennych.

(Głos z sali: Powiedz parę słów, dlaczego komisja czytała sobie...)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Proszę bardzo.

Senator Ryszard Majer:

Poprawki do samego projektu uchwały są w zasadzie wyczerpujące. My jako komisja polityki społecznej mamy taką propozycję, żeby Senat podjął taką uchwałę, ponieważ w tym roku, w roku 2019 będziemy obchodzić stulecie instytucji kurateli sądowej, instytucji bardzo ważnej w kształtowaniu relacji społecznych, szczególnie w zakresie sędziowskim. Gdyby pan senator Antoni Szymański jeszcze chciał coś uzupełnić, to bardzo bym prosił o kilka zdań.

Senator Antoni Szymański:

Proszę państwa, podjęliśmy taką inicjatywę, bo takie było oczekiwanie środowiska. W lutym 2019 r. będzie stulecie wydania przez marszałka Piłsudskiego rozporządzenia odnośnie do kurateli. Ona różnie się kształtowała, ale w zasadzie od początku swojego funkcjonowania przyjęła najlepsze europejskie wzory. Mając na uwadze to, że pokolenia ludzi pracowały w kurateli sądowej przez te 100 lat... W tej chwili etatowo zatrudnionych jest ok. 5 tysięcy kuratorów. Uchwała, która wskazuje ich znaczącą rolę, a jednocześnie jest podziękowaniem za to wszystko, co realizują jako kuratorzy sądowi, wydaje się bardzo zasadna.

Proponujemy jako Komisja Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej przyjęcie jej z poprawkami, które zgłosił pan senator Majer.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś chciałby zabrać głos?

Pan senator przewodniczący Zbigniew Cichoń.

Senator Zbigniew Cichoń:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ja mam małą uwagę natury techniczno-gramatycznej. Strona druga, zdanie trzecie. Tam jest sformułowanie, że „został on oparty na czytelnym zdefiniowaniu roli kuratora, któremu powierzono wykonywanie zadań”. Ja uważam, że sformułowanie „o charakterze” jest zbędne. Jeżeli mielibyśmy je utrzymać, to w innym przypadku trzeba by...

(Głos z sali: To jest skreślone.)

A, jest skreślone. To okej, dobrze. Jeżeli tak, to dobrze.
(Głos z sali: To jest już poprawione.)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Ja bym chciał jeszcze zapytać wnioskodawców o piąty akapit, czyli trzeci albo czwarty od końca. Jest to akapit, który przedstawia współczesne postulaty środowiska, tzn. mówi o tym, że „należy uznać, że ten model się sprawdził, jednak upływ czasu wskazuje też na potrzebę dokonania jego modyfikacji przez wyraźne ustawowe określenie roli kuratora rodzinnego – jak rozumiem, chodzi o wniesienie do ustawy takiej definicji – zapewnienie kuratorom odpowiednich warunków pracy, w tym w szczególności obsługi biurowej, wprowadzenie rozwiązań zwiększających ich bezpieczeństwo w czasie wykonywania zadań” itd., itd.

Moje pytanie jest takie. Czy konwencja tej uchwały, a właściwie każdej uchwały, pozwala na to, żeby takie postulaty... One oczywiście są ważne, ale czy akurat w tym miejscu powinny się znaleźć? Bardzo proszę o informację.

Senator Antoni Szymański:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

To są postulaty bardzo ogólne, postulaty, które wynikają zresztą z obowiązującego prawa. Obsługa biurowa wynika np. z ustawy o kuratorach. To nie jest coś zupełnie nowego.

Myślę, że to jest jak najbardziej... Podkreślenie tego, że ten zawód wymaga pewnego obudowania, żeby mógł być dobrze realizowany. Takie przypomnienie jest zasadne. Trzymajmy się pewnych realiów. Chcemy podziękować środowisku, tym, którzy pracują, i tym, którzy pracowali w poprzednich latach, ale też pokazać w uchwale realne problemy, które są w tej chwili do rozwiązania. Myślę, że to się z niczym nie kłóci, tym bardziej że to wszystko jest bardzo miękko napisane, a postulaty są natury ogólnej.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Dobrze. Dziękuję.

Czy ktoś chciałby zabrać głos na temat projektu uchwały?

Czy nasi goście chcieliby zabrać głos?

Pan przewodniczący. Bardzo proszę.

Przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów Grzegorz Kozera:

Szanowny Panie Przewodniczący! Czcigodne Panie Senator! Czcigodni Panowie Senatorowie!

Krajowa Rada Kuratorów i kuratorzy sądowi chcieliby przede wszystkim podziękować za to, że Senat zechciał się pochylić nad tą grupą zawodową, że zechciał dostrzec istotną rolę społeczną, jaką ta grupa zawodowa pełni.

Pracujemy z osobami, które wymagają szczególnej troski, osobami, które naruszyły normy prawne, które weszły na drogę przestępstwa. Dbamy o ochronę dziecka i rodziny. Pracujemy z rodzinami dysfunkcyjnymi, zajmujemy się również osobami uzależnionymi.

To, że w takim miejscu nasza praca zostaje dostrzeżona i że spotykamy się z wyrazami uznania, jest dla nas bardzo dużą nagrodą. Na co dzień rzadko spotykamy się z nagrodami, ponieważ większość osób, z którymi pracujemy, odbiera orzeczenia sądowe jako instrument przymusu, a kuratora – jako osobę, która egzekwuje od nich wolę państwa.

Dlatego bardzo chciałbym jeszcze raz podziękować i prosić, żeby ta uchwała została przyjęta w takim właśnie kształcie, jaki zechciał przedstawić pan senator sprawozdawca, z poprawkami, które zostały zaproponowane, i z postulatami, które są jeszcze do zrealizowania. Kuratorska służba sądowa, działając w obszarze ochrony dziecka i rodziny, napotyka na szereg trudności, które m.in. dzięki dobrym regulacjom w przepisach prawa, mogłyby zostać zniwelowane. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, pozostaje nam odczytanie tekstu uchwały, którą byśmy podjęli.

Bardzo proszę. Pan senator Czerwiński.

Senator Jerzy Czerwiński:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ja mam, według mnie, słuszną poprawkę. Uchwała jest uchwałą Senatu, ale proszę zauważyć, że w treści uchwały w ogóle nie występuje słowo „Senat”. Przynajmniej raz powinno wystąpić.

Myślę, że przed publikacją w ostatnim merytorycznym akapicie w ostatnim zdaniu... Powinniśmy nieco zmienić formę tego zdania. W tej chwili jest tak: w stulecie istnienia tego zawodu w Polsce pragniemy podziękować kuratorom sądowym za zaangażowaną pracę w służbie państwu i społeczeństwu polskiemu. Można by zmienić to na takie zdanie: w stulecie istnienia tego zawodu w Polsce Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie podziękować kuratorom sądowym itd. Wtedy mielibyśmy takie zamknięcie klamrą i byłoby wiadomo, że to jest uchwała Senatu.

Senator Antoni Szymański:

Panie Przewodniczący, w tytule jest podane, że jest to uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, ale podkreślenie, o którym mówił pan senator Czerwiński, jest zasadne. Będzie to wówczas i w tytule, i na końcu, w końcowym zdaniu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Proszę państwa, żeby nie było później problemów redakcyjnych, ja proponuję, żebyśmy odczytali cały tekst z poprawkami.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

I łącznie z poprawką zaproponowaną przez senatora Czerwińskiego.

Senator Ryszard Majer:

Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w setną rocznicę utworzenia w Polsce instytucji kurateli sądowej.

Naczelnik państwa Józef Piłsudski dnia 7 lutego 1919 r. wydał dekret o utworzeniu sądów dla nieletnich w 3 miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie. Przy tych sądach utworzono też urząd stałych opiekunów sądowych, którzy po 10 latach funkcjonowania zostali przemianowani na kuratorów nieletnich. W ten sposób doszło w Polsce do ukształtowania instytucji kurateli sądowej.

Proces odzyskiwania przez Polskę niepodległości w naszej historii był okresem szczególnie trudnym, gdyż nie tylko trwała odbudowa funkcji, które musi pełnić każde państwo, ale też przez kilka lat byliśmy zmuszeni prowadzić...

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Przepraszam bardzo, pani mecenas ma jakąś uwagę.

(*Głos z sali: I przemocy...*)

(*Senator Piotr Zientarski: Ja jeszcze mam.*)

Proszę do mikrofonu w takim razie.

(*Rozmowy na sali*)

Pan mecenas ma uwagę do odczytanego tekstu?

(*Senator Piotr Zientarski: Tak.*)

Bardzo proszę.

Senator Piotr Zientarski:

Myślę, że zbędne jest... Chodzi o pierwsze zdanie. Niech tam będzie: wydał dekret o utworzeniu sądów dla nieletnich w Warszawie, Łodzi i Lublinie. To są 3 miasta. Mówienie w 3 miastach i wymienianie ich jest, w moim przekonaniu, zupełnie zbędne.

(*Przewodniczący Stanisław Gogacz: Czyli propozycja jest taka, żeby skreślić „w 3 miastach”.*)

Tak. Niech będzie: dla nieletnich w Warszawie, Łodzi i Lublinie. Wiadomo, że to są 3 miasta.

(*Przewodniczący Stanisław Gogacz: I skreślamy „w 3 miastach”?*)

Tak jest.

(*Senator Zbigniew Cichoń: Wiadomo, że to są miasta.*)

Wiadomo, że to są miasta i że są 3. Dziękuję.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Prosimy o kontynuowanie. Może już z tą zmianą, z tą poprawką.

Senator Ryszard Majer:

Jeszcze raz czytam tekst, już bez tytułu.

Naczelnik państwa Józef Piłsudski dnia 7 lutego 1919 r. wydał dekret o utworzeniu sądów dla nieletnich w Warszawie, Łodzi i Lublinie. Przy tych sądach utworzono też urząd stałych opiekunów sądowych, którzy po 10 latach funkcjonowania zostali przemianowani na kuratorów nieletnich. W ten sposób doszło w Polsce do ukształtowania instytucji kurateli sądowej.

Proces odzyskiwania przez Polskę niepodległości był w naszej historii okresem szczególnie trudnym, gdyż nie tylko trwała odbudowa funkcji, które musi pełnić każde państwo, ale też przez kilka lat byliśmy zmuszeni prowadzić walkę o kształt jego granic. Nadto powstające pań-

stwo polskie musiało się zmierzyć z wieloma problemami ekonomicznymi, organizacyjnymi czy społecznymi. Jednym z nich była przestępczość nieletnich, której wzrost był konsekwencją działań wojennych. To, co zasługuje na szczególną pochwałę, to fakt, iż ówczesne władze, starając się przeciwdziałać problemowi, sięgnęły po najlepsze światowe rozwiązania, czyli instytucje wyspecjalizowane, sądy zajmujące się nieletnimi i instytucję kurateli sądowej.

(*Senator Grażyna Sztark*: Nie. Jeszcze raz, bo coś jest tutaj nie tak. Po najlepsze światowe rozwiązania...)

(*Głos z sali*: Czyli instytucje wyspecjalizowane...)

Instytucje wyspecjalizowane... Instytucje wyspecjalizowanych sądów zajmujących się nieletnimi i instytucję kurateli sądowej.

(*Senator Grażyna Sztark*: Tak. Teraz będzie dobrze.)

Po pierwszym dynamicznym okresie rozwoju instytucji kurateli sądowej w Polsce...

(*Głos z sali*: Po co ta instytucja?)

(*Senator Piotr Zientarski*: Bez słowa „instytucji”.)

(*Senator Grażyna Sztark*: Bez. Ono już tam było.)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Poprośmy, żeby jeszcze raz pan przeczytał

(*Senator Piotr Zientarski*: Wyspecjalizowanych sądów, bo to są sądy dla nieletnich...)

(*Senator Ryszard Majer*: Czyli jeszcze raz to ostatnie zdanie?)

Tak prosimy.

Senator Ryszard Majer:

To, co zasługuje na szczególną pochwałę, to fakt, iż ówczesne władze, starając się przeciwdziałać problemowi, sięgnęły po najlepsze światowe rozwiązania, czyli wyspecjalizowane sądy zajmujące się nieletnimi i instytucję kurateli sądowej. Tak?

(*Głos z sali*: Tak.)

Bez „instytucji”.

(*Głos z sali*: Tak.)

Kolejny akapit. Po pierwszym dynamicznym okresie rozwoju instytucji kurateli sądowej w Polsce, w latach trzydziestych XX w. nastąpił regres, co wynikało przede wszystkim z trudności gospodarczych państwa polskiego. Po II wojnie światowej kuratelę sądową zaczęto odbudowywać i rozwijać. Początkowo opierano się wyłącznie na kuratorach społecznych, aby z czasem reaktywować także kuratelę zawodową. Doświadczenia funkcjonowania tej instytucji były na tyle obiecujące, iż kuratorom sądowym zaczęto powierzać kolejne zadania. Doszło do ukształtowania 2 specjalizacji kuratorskich – kuratora rodzinnego, który zajmuje się wykonywaniem orzeczeń dotyczących spraw rodzinnych i nieletnich, oraz kuratora dla dorosłych, który zajmuje się wykonywaniem orzeczeń w sprawach karnych.

Przełomowym wydarzeniem w funkcjonowaniu tej instytucji było uchwalenie 27 lipca 2001 r. ustawy o kuratorach sądowych.

(*Senator Piotr Zientarski*: Mamy jedną uwagę.)

Bardzo proszę.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Bardzo proszę do mikrofonu, Panie Senatorze.

Senator Piotr Zientarski:

Mamy wspólną uwagę. Chodzi o trzeci akapit: początkowo opierano się wyłącznie na kuratorach społecznych, aby z czasem reaktywować... No, nie można reaktywować czegoś, czego wcześniej nie było.

(*Senator Zbigniew Cichoń*: Ustanowić.)

Ustanowić. Napiszmy: aby z czasem ustanowić także kuratelę zawodową.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Czy państwo kuratorzy zgadzają się z tym?

(*Głos z sali*: Tak.)

To oczywiście bardzo cenna uwaga. Dziękujemy bardzo.

(*Przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów Grzegorz Kozera*: Czy mógłbym tylko gwoli wyjaśnienia?)

Bardzo proszę, Panie Przewodniczący. Bardzo proszę.

Przewodniczący Krajowej Rady Kuratorów Grzegorz Kozera:

Opiekunowie sądowi, którzy zostali ustanowieni dekretem naczelnika państwa Józefa Piłsudskiego, byli urzędnikami sądowymi zatrudnionymi etatowo i jako tako protoplastami kuratorów sądowych. Bodajże w 1926 r. opiekunów sądowych przekształcono w kuratorów dla nieletnich, którzy również byli pracownikami zawodowymi sądu. Dopiero później, w okresie przedwojennym kuratela ewoluowała w taki sposób, że podlegała procesowi uspołecznienia. Po okresie wojny nie było początkowo kurateli zawodowej i ona została faktycznie reaktywowana. Tak więc być może stwierdzenie dotyczące reaktywowania jest bardziej uzasadnione niż powołania.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

No to musimy się zastanowić.

(*Senator Piotr Zientarski*: Jeśli była przed wojną...)

(*Głos z sali*: Tak, była.)

(*Senator Piotr Zientarski*: Skoro tak...)

(*Rozmowy na sali*)

Czyli powracamy do tego zapisu, który był.

Dziękujemy za wyjaśnienie i za informację.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Ryszard Majer:

Kolejny akapit.

(*Przewodniczący Stanisław Gogacz*: Czyli nie zmieniamy tu...)

Nie zmieniamy. Mamy reaktywowanie.

Przełomowym wydarzeniem w funkcjonowaniu tej instytucji było uchwalenie 27 lipca 2001 r. ustawy o kuratorach sądowych. Doprowadziła ona do ukształtowania się w Polsce nowoczesnego modelu kurateli sądowej. Został on oparty na czytelnym zdefiniowaniu roli kuratora, któremu powierzono wykonywanie zadań wychowawczo-

-resocjalizacyjnych, diagnostycznych, profilaktycznych i kontrolnych. Prawidłowej realizacji tych zadań sprzyjają: odrębna struktura organizacyjna, przyznanie kuratorom wielu uprawnień władczych – zaliczenie kuratorów dla dorosłych do organów postępowania wychowawczego – i zaliczenie ich do zawodów zaufania publicznego.

Należy uznać, iż ten model się sprawdził, jednak wpływ czasu wskazuje też na potrzebę dokonania jego modyfikacji poprzez wyraźne ustawowe określenie roli kuratora rodzinnego w postępowaniu wykonawczym, zapewnienie kuratorom odpowiednich warunków pracy, w tym w szczególności obsługi biurowej, wprowadzenie rozwiązań zwiększających ich bezpieczeństwo w czasie wykonywania zadań w środowisku podopiecznych.

Należy uznać, iż model ten jest korzystny z punktu widzenia państwa i społeczeństwa, dlatego powinien być popierany i rozwijany.

Kuratorzy sądowi są służbą, która od wielu lat w istotny sposób korzystnie wpływa na bezpieczeństwo społeczeństwa, zmniejszanie przestępczości, ograniczenie patologii społecznych i demoralizacji nieletnich.

W stulecie istnienia tego zawodu w Polsce Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie podziękować kuratorom sądowym za zaangażowaną pracę w służbie państwu i społeczeństwu polskiemu.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Senator Piotr Zientarski:

Ja bym się zastanowił – to jest jednak takie podniosłe – czy zostawić „podziękować”, czy napisać „wyrazić uznanie”. Może byłoby bardziej...

(Głos z sali: Wyrazić uznanie.)

„Wyrazić uznanie”, nie „podziękować”.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No właśnie.

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Nie „podziękować”, a „wyrazić uznanie”.
Rozumiem, że jest zgoda.

Senator Ryszard Majer:

Czyli byłoby tak: w stulecie istnienia tego zawodu w Polsce Senat RP wyraża uznanie kuratorom sądowym za zaangażowaną pracę w służbie państwu i społeczeństwu polskiemu.

(Głos z sali: Tak jest.)

Przewodniczący Stanisław Gogacz:

Albo „dziękuję i wyraża uznanie”.

(Głos z sali: Już wystarczy.)

(Głos z sali: Nie mnożmy.)

Dobrze.

Czy ktoś chciałby zabrać...

(Rozmowy na sali)

W stulecie istnienia tego zawodu w Polsce Senat RP wyraża uznanie kuratorom sądowym za zaangażowaną pracę w służbie państwu i społeczeństwu polskiemu.

Jeżeli nie będzie innych głosów... Jeżeli ktoś chciałby zabrać głos, to teraz jest okazja. Jeżeli nie, to będziemy przystępowali do głosowania w sprawie podjęcia uchwały.

Czy pani mecenas chciałby zabrać głos? Jeszcze nie.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w wersji odczytanej przez przedstawiciela wnioskodawców.

Bardzo proszę.

Kto jest za przyjęciem takiej wersji? (12)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Proszę państwa, stwierdzam, że komisja poparła projekt uchwały, nad którym debatujemy, który został zaprezentowany przez przedstawiciela wnioskodawców.

Na sprawozdawcę wyznaczamy, jak rozumiem, pana senatora Majera. Prawda? Pan się zgada. Nie ma innych propozycji. Dziękuję bardzo.

Dziękuję naszym gościom. Dziękuję, że państwo przybyliście na posiedzenie naszej komisji i że wspólnie udało nam się wypracować kształt uchwały, którą zaprezentujemy w drugim czytaniu w Senacie. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie senackiej Komisji Ustawodawczej.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 44)

